

תת"ע 4261/03/16 - מדינת ישראל נגד מוחמד עינין

בית משפט השלום לתעבורה בעכו
תתע"א 4261-03-16 מדינת ישראל נ' עינין מוחמד

בפני
בעניין: השופט אבישי קאופמן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
מוחמד עינין

הנאשמים

גזר דין

בתיק זה הורשע הנאשם, על פי הודאתו, **בשתי עבירות של נהיגה בלא רישיון נהיגה**, ועבירה נלווית של נהיגה ברכב בלא ביטוח.

במקרה הראשון ביום 4.3.16 נמצא הנאשם נוהג ברכב מסוג מזדה בצומת שמרת שבכביש 4. **במקרה השני**, אשר נכלל במקור בתיק 3217-06-16, נמצא הנאשם ביום 31.5.16 נוהג ברכב מסוג פולקסוואגן בתחנת הדלק ברגבה, וזאת כאשר לרכב חסרה לוחית רישוי וכאשר הרכב נמצא לא תקין עקב ליקויים נוספים שמצא בו הבוחן.

לנוכח צירוף שני האישומים טענה המאשימה לחומרה יתרה, וביקשה להטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל, פסילת רישיון נהיגה, קנס ועונשים נלווים. המאשימה הפנתה לפסיקה וטענה כי קבלת רישיון נהיגה בשלב מאוחר יותר בידי הנאשם אינה רלוונטית, ואינה משפיעה על העבירה.

הסניגור טען כי יש לראות בשני המקרים כ"מקשה אחת" ולא להחמיר עם הנאשם. הסניגור ביקש להקל עם הנאשם גם לאור קבלת רישיון הנהיגה והודיע כי "יגיש פסיקה" שקבעה כי יש להקל עם נאשמים במקרה כזה. מאז הטיעון לעונש ועד יום שימוע גזר הדין **לא הוגשה פסיקה כאמור**.

הסניגור סבור כי ניתן להסתפק במקרה זה בעונש מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ופסילה קצרה, בין השאר עקב מצבו הרפואי של אביו (אשר הגיע לדיון) שהוא נכה המתנייד בכסא גלגלים.

אינני יכול לקבל כי מי שאינו מורשה בנהיגה ולא הוכשר לכך נוטל לעצמו את החירות לנהוג ברכב, פעולה שכרוכה

בסיכון ומצריכה מיומנות. חומרת העבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה, הסכנה הרבה הטמונה בנהיגה ברכב על ידי אנשים שהינם בלתי מורשים, זאת בנוסף להיות עבירה זו לצערי נפוצה, מחייבים להעדיף את האינטרס הציבורי של הרתעת הרבים מעל פני האינטרס האישי של הנאשם, וזאת כפי שהקבע בשורה ארוכה של פסק דין וראו לדוגמא עפ"ת 37490-07-12 **נסר נסראללה נ' מדינת ישראל**, עפת (מרכז) 31341-06-13 **חאג יחיא מוחמד נ' מדינת ישראל**, ועפת (מרכז) 17539-07-12 **סולמן אבו דחל נ' מדינת ישראל** שם נקבע כי "די בנהיגה ראשונה על רכב של בלתי מורשה כדי להצדיק עונש כואב ומכביד. עונש מסוג זה יהווה הרתעה שלא תבוצע נהיגה נוספת על ידי אותו נהג בלתי מורשה וכן לבלתי מורשים אחרים בכח". בעפ"ת 25225-03-13 **יניב גייטנס נ' מדינת ישראל** הסביר בית המשפט המחוזי כי:

אין מקום לסליחה ואין מקום לרחמים למי שמבצע עבירה זו לראשונה בחייו. דווקא הגישה הסלחנית שהיתה עד כה למבצעי העבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה על ידי בלתי מורשים הביאה לתופעה הרווחת של נהיגה בידי בלתי מורשה פעם אחר פעם אחר פעם... לפיכך העונש ההולם לעבירת נהיגה על ידי בלתי מורשה, כבר בפעם הראשונה, הוא מאסר בפועל, לא בעבודות שירות, אלא בפועל ממש. התקופה תיגזר מהנסיבות, האם יש עבירות נוספות, מה התוצאות ומה ההשלכות של אותן עבירות ואלה יש להשפיע על אורך תקופת המאסר בפועל.

על אף האמור לעיל, סקירת הפסיקה כולה, מגלה כי ככל שמדובר בעבירה ראשונה מסוג של אדם ינוע העונש הראוי במתחם שבין מאסר שכולו מותנה למאסר שחלקו יהיה בפועל, לתקופה קצרה, אותה ניתן לרצות בעבודות שירות.

מובן כי כאשר מדובר בשני מקרים, יש מקום לענישה חמורה יותר, ואינני מקבל טענת הסנגור כי יש לראות בשני המקרים כמקרה אחד. הנאשם הרהיב עוז, ובטרם קבלת הרשאה לכך נהג בכביש בינעירוני מרכזי, ואף חזר על העבירה זמן קצר לאחר שנתפס. התנהגותו של הנאשם אינה מצדיקה כל הקלה. ההיפך הוא הנכון, לכאורה מלמדת התנהגותו של הנאשם כי אין מדובר ב"מעידה חד פעמית", אלא כי הנאשם ראה עצמו כמי שכשיר לנהוג כאילו הוא מחזיק ברשיון לכל דבר ועניין.

עובדת קבלת רשיון נהיגה לאחר האירוע אינה נסיבה מקילה בעיני, וזאת מכמה סיבות. ראשית, מדובר בנסיבה שמאוחרת לעבירה ואינה רלוונטית לביצועה. מצבו של הנאשם ביום הדיון אינו יכול להיות רלוונטי לעבירה, בדיוק כפי שמי שנאשם בנהיגה בזמן פסילה אינו יכול לטעון להקלה מאחר וממועד העבירה ועד מועד גזר הדין כבר חלפה תקופת הפסילה והוא חידש רשיונו...

שנית, וכפי שציינתי כבר במספר פסקי דין קודמים, הקלה עם נאשם מאחר וקיבל רשיון נהיגה לאחר העבירה תהווה מסר פסול לציבור הצעירים לפיו מי שהחל בלימודי נהיגה והוא צפוי לקבל רשיון נהיגה בתוך מספר חודשים, רשאי לנהוג אף בטרם קבלת רשיון, שכן יזכה להקלה בעונש. מובן כי לא ניתן לקבל מצב זה והוא אף עומד בניגוד להוראת סעיף 40 לחוק העונשין.

כאמור לעיל, הסנגור הודיע כי יגיש פסיקה התומכת בטענתו, אך לא עשה כן. אדגיש כי מדובר בסוגיה שונה ממקרים בהם מדובר בנאשם אשר החזיק ברשיון אשר פקע וחודש לאחר העבירה, שאז לעתים התקבלה גישה מקילה יותר כלפי

מי שנהג בתקופת הפקיעה. במקרה זה מדובר במי **שמעולם לא היה מורשה** בטרם אחז בהגה. קבלת רשיון לאחר העבירה אינה יכולה ללמד על מידת כשירותו של אדם לנהוג מספר חודשים קודם לכן, ומכל מקום היא מהווה הפרה בוטה של החוק.

בהקשר זה ראיתי לנכון להזכיר את פסק דינו של בית המשפט העליון ברע"פ 4589/11 **גרשון קרויזר נ' מדינת ישראל** לפיו גם כאשר בוצע חישוב פסילה, לפי בקשת הנאשם שהוגשה לאחר ביצוע העבירה, אין בכך כדי להשליך על העבירה. ואם הדברים נכונים כאשר מדובר בעניין "טכני" של אי הגשת בקשה במועד העבירה, בוודאי שהדבר נכון לעניין מהותי של אי קבלת רשיון נהיגה במועד הרלוונטי.

באופן דומה דחה בית המשפט העליון ערעוריהם של מי שנדונו בגין נהיגה בזמן פסילה על פי פסק דין שניתן בהעדר התייצבות, וזאת על אף שבסופו של דבר פסק הדין והפסילה שהוטלה בחובו בוטלו - רע"פ 10378/09 **דוד רונן נ' מדינת ישראל**, רע"פ 7612/13 **שמעון אמסלם נ' מדינת ישראל**.

עם זאת, אני מקבל כי קבלת רשיון נהיגה לאחר העבירה מצדיקה הקלה בתקופת הפסילה המוטלת על הנאשם. אין דין פסילה של מ שמחזיק ברשיון נהיגה כדין פסילה מקבלת רשיון נהיגה למי שכלל אינו בעל רשיון, ומובן כי הפגיעה בראשון הינה חמורה יותר, ולפיכך סבורני כי מוצדק להטיל על מי שמחזיק ברשיון ביום גזר הדין פסילה לתקופה קצרה יותר.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם והיזקקותו לרשיון להסעת אביו הנכה, סבורני כי צריך להינתן להן משקל מוגבל במקרה זה. המדובר בעבירה המתבצעת מתוך מודעות ומחשבה תחילה. הנאשם לא "נקלע" לסיטואציה, אלא בחר לנהוג ברכב - פעמיים - בטרם היה מורשה לכך. הנאשם צריך היה להיות מודע לחשיבות הרשיון ולנחיצותו לצרכי המשפחה כולה. הנאשם בחר להתעלם מכך, ואינני סבור שיש מקום לתת לנסיבות אלה משקל מכריע.

לאור כל האמור לעיל, ראיתי לנכון לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

*** ארבעה חודשים מאסר בפועל.**

עונש מאסר זה ירוצה בעבודות שירות, במשטרת נהריה, כמפורט בחוות דעתו של הממונה על עבודות השירות מיום 24.11.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצויו עונשו ביום 23.2 בשעה 8:00 ביחידת עבודות השירות במתחם משטרת טבריה.

הנאשם מוזהר כי הפרת תנאי עבודות השירות תביא להפסקתן באופן מנהלי וריצויו העונש במאסר של ממש.

* אני דן את הנאשם **לשישה חודשים מאסר על תנאי למשך שנתיים**, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופה הנ"ל על עבירה של נהיגה בלא רשיון נהיגה או נהיגה בזמן פסילה.

* אני פוסל את הנאשם **מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של עשרה חודשים**.

לריצוי הפסילה, יפקיד הנאשם את רשיונו במזכירות בית המשפט בעכו לא יאוחר מיום 19.1 בשעות

הקבלה. הפסילה בפועל מהמועד הנ"ל, אולם תמנה רק מיום הפקדת הרשיון בפועל. אם יופקד

הרשיון לפני התאריך הנ"ל, תיכנס הפסילה לתוקף ותמנה מיום ההפקדה.

· אני פוסל את הנאשם **מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים** לבל יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השניה לפקודת התעבורה.

* בנסיבות, לאור מאסרו, גם אם בעבודות שירות, אינני גוזר על הנאשם קנס ואני מורה לו לחתום על **התחייבות כספית על סך 4,000 ₪** להימנע מלבצע עבירות בהן הורשע בתיק זה שנתיים מהיום. הנאשם יחתום על ההתחייבות בתוך עשרה ימים, ואם לא יעשה כן יאסר למשך עשרה ימים.

המזכירות תמציא החלטה זו לידי הממונה לעבודות שירות.

זכות ערעור תוך 45 יום, לבית המשפט המחוזי בחיפה.

ניתן היום, 22 ב-22 דצמבר 2016, במעמד הנאשם, בא-כוחו עו"ד קוסוביץ וב"כ המאשימה עו"ד גאנץ.